

POSTANOWIENIE

Dnia 10 grudnia 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Dariusz Dończyk

w sprawie z powództwa M. Ł.

przeciwko T. S.A. w W.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 10 grudnia 2020 r.,

na skutek skargi kasacyjnej strony pozwanej

od wyroku Sądu Okręgowego w W.

z dnia 12 lipca 2019 r., sygn. akt V Ca (...),

1) odrzuca skargę kasacyjną w części dotyczącej punktu I (pierwszego) zaskarżonego wyroku w zakresie oddalającym powództwo w pozostałej części;

2) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania w pozostałej części.

UZASADNIENIE

Określone w art. 398⁴ § 2 k.p.c. wymaganie uzasadnienia w skardze kasacyjnej wniosku o przyjęcie jej do rozpoznania zostaje spełnione, jeśli skarżący wykaże, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących

rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Cel wymagania przewidzianego w art. 398⁴ § 2 k.p.c. może być zatem osiągnięty jedynie przez powołanie i uzasadnienie istnienia przesłanek o charakterze publicznoprawnym, które - zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c. - będą mogły stanowić podstawę oceny skargi kasacyjnej pod kątem przyjęcia jej do rozpoznania. Na tych jedynie przesłankach Sąd Najwyższy może oprzeć rozstrzygnięcie w kwestii przyjęcia bądź odmowy przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania. Jednocześnie przypomnieć należy, że Sąd Najwyższy nie jest trzecią instancją sądową i jego rolą nie jest korygowanie ewentualnych błędów w zakresie stosowania czy wykładni prawa w każdej indywidualnej sprawie.

Pozwany T. S.A. z siedzibą w W. wniósł skargę kasacyjną od wyroku Sądu Okręgowego w W. z dnia 12 lipca 2019 r. (sygn. akt V Ca (...)), zaskarżając to orzeczenie w części, tj.: w pkt I, III i IV. Pozwany oparł wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania na przesłance określonej w art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c.

W związku z zakresem zaskarżenia wskazanym przez pozwanego w pierwszej kolejności wymaga rozważenia kwestia dopuszczalności wniesionej przez niego skargi kasacyjnej. W orzecznictwie Sądu Najwyższego wyjaśniono, że pokrzywdzenie orzeczeniem (*gravamen*) jest jedną z przesłanek dopuszczalności środka zaskarżenia, chyba że interes publiczny wymaga merytorycznego rozpoznania tego środka. Skarga kasacyjna w części zaskarżającej rozstrzygnięcie korzystne dla skarżącego podlega odrzuceniu na podstawie art. 398⁶ § 3 w zw. z art. 398⁶ § 2 k.p.c., ponieważ w tym zakresie jest niedopuszczalna z uwagi na nieistnienie po stronie skarżącego interesu w zaskarżeniu (por. m.in. uchwała składu siedmiu sędziów Sądu Najwyższego - zasada prawna - z dnia 15 maja 2014 r., III CZP 88/13 (OSNC 2014, nr 11, poz. 108), wyrok Sądu Najwyższego z dnia 2 lipca 2015 r., V CSK 421/14, niepubl. oraz postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 30 marca 2017 r., V CZ 21/17, niepubl.). Pozwany zaskarżył wyrok Sądu Okręgowego w pkt I, a zatem również w części dotyczącej korzystnego dla niego rozstrzygnięcia oddalającego powództwo w pozostałej części, co skutkowało koniecznością odrzucenia w tym zakresie skargi kasacyjnej.

W przepisie art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. chodzi o zagadnienie prawne obejmujące poważną wątpliwość prawną, nierozwiązane dotąd w orzecznictwie sądowym, którego wyjaśnienie jest potrzebne do rozstrzygnięcia danej sprawy. Skarżący, wnosząc o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania ze względu na występujące w sprawie istotne zagadnienie prawne, powinien sformułować to zagadnienie, wskazać na wyłaniające się poważne wątpliwości interpretacyjne, przytoczyć argumenty prowadzące do rozbieżnych ocen i wykazać, że wyjaśnienie przedstawionego zagadnienia będzie miało znaczenie zarówno dla praktyki sądowej, jak i dla rozstrzygnięcia skargi kasacyjnej. Chodzi przy tym wyłącznie o poważne wątpliwości, wykraczające poza poziom zwykłych wątpliwości prawnych, które powstają niemal w każdym procesie decyzyjnym.

Powyższych wymagań nie spełnił pozwany T. S.A. w W. wskazując na wystąpienie w sprawie zagadnienia prawnego na tle art. 361 § 1 k.c. W świetle ugruntowanego orzecznictwa skuteczność powołania się na przesłankę przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania z art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. zależna jest nie tylko od wyartykułowania przez skarżącego zagadnienia prawnego, ale również niezbędne jest wywiedzenie argumentów jurydycznych wskazujących na występowanie rozbieżności interpretacyjnych przy rozstrzyganiu przedstawionego zagadnienia (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 10 maja 2018 r., I CSK 798/17, niepubl., z dnia 26 kwietnia 2018 r., IV CSK 585/17, niepubl. oraz z dnia 8 kwietnia 2018 r., V CSK 577/17, niepubl.). Ponadto przyjmuje się, że zagadnienie prawne powinno odwoływać się w sposób generalny i abstrakcyjny do treści przepisu, który nie podlega jednoznacznej wykładni, natomiast nie może mieć charakteru kazuistycznego i służyć uzyskaniu przez skarżącego odpowiedzi odnośnie do kwalifikacji prawnej pewnych szczegółowych elementów podstawy faktycznej zaskarżonego rozstrzygnięcia (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 11 września 2014 r., V CSK 66/14, *Palestra* 2014, nr 11-12, s. 126). Tymczasem pozwany w uzasadnieniu wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania ograniczył się w zasadzie do wyartykułowania istniejącego w jego przekonaniu problemu prawnego bez jednoczesnego osadzenia ferowanych twierdzeń na kanwie argumentacji jurydycznej i ich skonfrontowania z ewentualnymi argumentami przemawiającymi na rzecz stanowiska przeciwnego.

Poza tym sformułowane zagadnienie prawne skonstruowane z uwzględnieniem elementów ustalonego w sprawie stanu faktycznego zmierza w istocie do dokonania oceny prawidłowości stanowiska Sądu drugiej instancji, który przyjął w sprawie istnienie adekwatnego związku przyczynowego jako przesłanki odpowiedzialności odszkodowawczej strony pozwanej, a nie do rozwiązania generalnego i abstrakcyjnego problemu prawnego.

W sprawie nie zachodzi także nieważność postępowania, którą Sąd Najwyższy bierze pod rozwagę - w granicach zaskarżenia - z urzędu (art. 398¹³ § 1 k.p.c.).

Z przytoczonych względów należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).

jw